

Skövde-esperantister gästade Åbo, inbjöd till Skövde 1967

— Vänortsrörelsen, som den har utvecklats här i Norden efter andra världskriget, kan säkerligen betyda mycket för ökad förståelse den dag, då rörelsen lämnar den hittills alltför ensidiga kontakten genom huvudsakligen "officiella personer" orterna emellan, framhåller Lennart Aberg, ordförande i Skövde esperantoklubb. Under den första veckohelgen i september hade hr Aberg tillfälle att tillsammans med ytterligare några representanter för Skövde-klubben besöka Åbo, där den livaktiga esperantoföreningen ordnat svensk-finska esperantodagar med ett omväxlande program.

— Så länge det gäller vänortsutbytte Danmark-Norge-Sverige be- höver ju inte språkfrågan utgöra något hinder, men när man kommer till Finland möter ett språk som är oss helt främmande, bortsett från den lilla minoritet av finländare, som talar svenska. För oss esperantister finns inte det problemet, vart än vi kommer på jorden, understryker Lennart Aberg. Vi har ju lyckats att definitivt lösa problemet genom det internationella, neutrala esperanto, som vi alltså använder vid personliga kontakter både när och fjärran.

● Från fyra länder.

När den svenska gruppen kom med båten från Stockholm till Åbo, visade det sig att det faktiskt var fråga om en internationell grupp. Från Stockholm hade nämligen följt med esperantotalande från Frankrike, Japan och Tjeckoslovakien. Men språket esperanto hade man ju gemensamt som en brygga över alla nations- och språkgränser. Ibland tycker svenska esperantister att det är synd, att Sveriges Radio för tillfället inte sänder på esperanto, men också i det avseendet ger det nya språket möjlighet att sudda ut nationsgränserna: här i Sverige lyssnar den som kan esperanto på ett tiotal europeiska stationer med föredrag, underhållningsprogram och nyheter varje dag.

● På presidentens sommarresidens.

Programmet under de svensk-finska dagarna inleddes med samling i Åbo-föreningens lokaler, där en välkomstfest hade ordnats för gästerna, som också fick träffa sina resp. värdar. Under uppehållet i Åbo bodde nämligen samtliga privat hos esperantotalande vänner. En promenad i stadens centrum, shoppingrund i varuhus och på det livliga salutorget, besök på det unika hantverksmuseet med rundvandring i ett dussintal hantverkarhem och verkstäder, hann man med innan det var dags för en bussfärd till Nådendal (Naantali) med besök på finske presidentens sommarresidens Gullranda och i birgittinerklostrets kyrka, som härstammar från mitten av 1400-talet.

● Inbjudan till Skövde.

Lördagskvällens program hade rubricerats "Vännernas afton" och bjöd på sång och musik, en teaterpjäs framförd av esperantister från Stockholm, överlämnande av gåvor till Åbo-föreningen, visning av utsköta färgglaspositiv från Skövde, som tagits i sommar av skövdeesperantisten Erik Karlsson, en inbjudan till åboesperantisterna att besöka Skövde nästa år (tidigare i år hade man gästat stockholmsföreningen) o.s.v. En överdådig gästvänlighet visade Åbo-föreningen, som bjöd gästerna på samtliga måltider, kaffesamkväm, utflykter m.m.

Söndagsprogrammet inleddes med ett besök på det nybyggda och modernt utrustade Åbo universitet, som redan nu visat sig för litet. Det är fem tusen studenter inskrivna vid de olika fakulteterna, men de nya universitetlokalerna hade planerats för knappt tre tusen, så åtskilliga lokaler här och var i staden måste anlitas.

● Besök på Åbo slott.

Efter söndagslunchen följde besök på Åbo slott, en av de gamla borgar som spelat stor roll i Nordens historia, och där svenskminnena är legio. Höjdpunkten under "dagarna" var den orgelkonsert, som gästerna fick vara med om i Åbo domkyrka. Musikdir. Pauli Riihivaara, för ett tiotal år sedan verksam som organist och körledare i Vammala och välkänd bland skövdesångare och musi-

ker som gästade vår finska vänort, tillhör de finska esperantisternas elit och kunde därför inledningsvis berätta på esperanto om domkyrkans förnämliga orgel, om spelteknik och instrumentets rika möjligheter. Därefter följde prov på skilda slag av orgelmusik och som avslutning ett av den belgisk-franske tonsättaren César Francks mäktiga musikverk. Gästernas tack till musikdir. Riihivaara framfördes i domkyrkan av Lennart Aberg.

En hjärtlig stämning präglade den alltigenom lyckade samvaron, som gav ett rikt utbyte både för gäster och värdar, inte minst tack vare de personliga kontakter och vänskapsband, som på ett särskilt sätt knyter samman de esperantotalande världen över.